

University of Groningen

Hennepteelt en art. 13b Opiumwet

Vols, M.

Published in:
Unknown journal (case note conversion)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2010

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
Vols, M. (2010). Hennepteelt en art. 13b Opiumwet. *Unknown journal (case note conversion)*.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Trefwoorden

Drugs
Hennepkwekerij
Wet Damocles
Wet Victoria
Niet voor het publiek toegankelijke lokaal

Domein

Burger bestuur, Openbare orde en Veiligheid

Subdomein

Bijzondere wetten (drugs)

JG-nummer

10.0083

Kern

De rechtbank acht sluiting op grond van artikel 13b Opiumwet van een hennepteeltland rechtmatig.

Instantie

Rechtbank 's-Hertogenbosch AWB 10/1224

Datum

24 september 2010

Wet en artikelen

Opiumwet, art. 13b.
Gemeentewet, art. 174a
Woningwet, art. 97,

Samenvatting

De burgemeester van 's-Hertogenbosch (hierna de burgemeester) sluit op 8 december 2009 op grond van artikel 13b Opiumwet een loods met zeecontainers voor één jaar. In de loods zijn 2200 oogstrijpe hennepplanten en vele lampen, transformatoren en ventilatoren aangetroffen. In het desbetreffende pand is in 2004 al eens een hennepkwekerij aangetroffen. De eigenaar van de loods verzoekt met succes om een voorlopige voorziening, waardoor de werking van het besluit wordt geschorst. De burgemeester verklaart het tegen het sluitingsbesluit ongegrond en sluit op 23 maart 2010 de loods daadwerkelijk. De eigenaar stelt tegen het besluit op bezwaar beroep in.

De rechtbank dient de vraag beantwoorden of de burgemeester op grond van artikel 13b Opiumwet een pand met een hennepkwekerij mag sluiten. De voorzieningenrechter achtte dit eerder niet mogelijk: het telen van hennep valt niet onder het verkopen, afleveren of verstrekken (dan wel het daartoe aanwezig zijn) van drugs als bedoeld in artikel 13b Opiumwet. De eigenaar van de loods beroept zich in onderliggende zaak primair op dit bezwaar: in de loods werd geteeld en niet gehandeld. Daarom kan de burgemeester zijn bevoegdheid uit artikel 13b niet gebruiken.

De rechtbank acht het beroep ongegrond. Ten eerste zijn de aangetroffen hennepplanten aan te kenmerken als middel als bedoeld in lijst II bij de Opiumwet. Ten tweede is de loods aan te merken als lokaal als bedoeld in artikel 13b Opiumwet. Ten derde

dient de eis dat drugs moeten worden verkocht, afgeleverd of verstrekt of daartoe aanwezig is ruim te worden geïnterpreteerd. In het de sluiten lokalen of woningen hoeven drugs niet daadwerkelijk te zijn verhandeld, maar is de aanwezigheid van een handelshoeveelheid drugs wel vereist. De rechtbank sluit daarbij aan bij Afdelingsjurisprudentie ten aanzien van het sluiten van voor het publiek toegankelijke lokalen. In onderliggende zaak was een handelshoeveelheid hennep aanwezig in de betrokken loods. Derhalve acht de rechtbank de burgemeester bevoegd om de loods op grond van artikel 13b Opiumwet te sluiten.

Noot:

1. Burgemeesters lijken de behoefte te hebben om hennep-teelt-panden te sluiten. De geëigende manier van aanpak van hennep-teelt door middel van de ontmanteling van de kwekerij (dat wil zeggen: het toepassen van een bestuursdwang op grond van de Woningwet en/of Wet ruimtelijke ordening) is blijkbaar niet effectief genoeg om de teelt te stoppen. De burgervaders en de rechterlijke macht worstelen echter met de vraag welke sluitingsbevoegdheid de gepaste is om te gebruiken. Onderliggende uitspraak schept enige duidelijkheid, maar de juridische juistheid moet blijken uit een eventueel hoger beroep. Een belangrijk bezwaar ten opzichte van het sluitingsbesluit van de burgemeester is namelijk nog niet expliciet opgeworpen. Dit bezwaar houdt verband met het bestaan (en de verhouding tussen) de verschillende mogelijkheden van bestuursorganen om panden te sluiten. In onderliggende zaak zijn drie wetsbepalingen van belang: artikel 174a Gemeentewet, artikel 13b Opiumwet en artikel 97 Woningwet.

2. Eerder besprak ik in *Jurisprudentie voor Gemeenten* een vonnis waarin de Rechtbank Roermond een besluit tot sluiting van een hennep-teelt-pand onrechtmatig acht. Het betreffende besluit is op grond van artikel 174a Gemeentewet (de Wet Victoria) genomen. Volgens de rechtbank kan de burgemeester niet per definitie gebruik maken van de bevoegdheid neergelegd in de Wet Victoria wanneer een hennepplantage wordt aangetroffen. Niet elke hennepplantage veroorzaakt immers de vereiste ernstige verstoring van de openbare orde (zie Rechtbank Roermond 15 januari 2010, LJN: BK9763, *JG* 10.0016 m. nt. MV). In onderliggende zaak is de grondslag van het sluitingsbesluit niet de Wet Victoria maar de Wet Damocles (art. 13b Opiumwet). De eigenaar van het gesloten pand verzoekt met succes om een voorlopige voorziening. De voorzieningenrechter stelt dat de burgemeester zijn bevoegdheid uit artikel 13b Opiumwet niet kan gebruiken om hennepkwekerijen te sluiten. Er is immers geen sprake van de vereiste drugshandel, maar enkel van hennep-teelt (zie Voorzieningenrechter Rechtbank 's-Hertogenbosch 3 februari 2010, *LJN*: BL3755). De Rechtbank 's-Hertogenbosch acht vervolgens de sluiting van pand op grond van de Wet Damocles wel rechtmatig.

3. De rechtbank betreft bij zijn oordeel de parlementaire geschiedenis van artikel 13b Opiumwet. Opmerkelijk is daarom dat de daarin expliciet besproken verhouding tussen de Wet Damocles en de aanpak van hennep-teelt in het vonnis onbesproken blijft. Uit de parlementaire geschiedenis blijkt duidelijk dat de burgemeester de bevoegdheid uit artikel 13b Opiumwet niet kan inzetten in het geval van hennep-teelt (zie het niet aangenomen amendement Teeven: *Kamerstukken II* 2006/07, 30 515, nrs. 11 & 14; *Handelingen II* 29 maart 2007, p. 55-3133 & 55-3137; *Handelingen II* 3 april 2007, p. 56-3164). Het betreft hier echter geen fundamentele afwijzing door de wetgever van de aanpak van hennepkwekerijen, aangezien in tijdens de parlementaire behandeling verwezen is naar artikel 97 uit de Woningwet. Deze bepaling verschaft het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid om (bepaalde) hennepkwekerijen te sluiten (zie daaromtrent M. Vols, *Woonoverlast. Een analyse van de aanpak van woonoverlast en verloedering*, Groningen: VROM-inspectie 2010, pp. 78-80).

4. In onderliggende zaak biedt artikel 97 Woningwet de burgemeester de mogelijkheid om het hennepsteeltland te sluiten. Aan alle voorwaarden gesteld in die bepaling wordt immers voldaan. Ten eerste is sprake van een overtreding van bouwvoorschriften, aangezien sprake is van een brandgevaarlijk gebruik van het bouwwerk. Ten tweede is er sprake van een gevaar voor de veiligheid van de gezondheid of de veiligheid of de leefbaarheid. Ten derde is sprake van klaarblijkelijk gevaar op herhaling: het is reeds de tweede keer dat in hetzelfde land een plantage wordt aangetroffen.

5. Welk belang heeft het dan om het sluitingsbesluit op grond van de Wet Damocles dan toch onrechtmatig te achten? De Wet Damocles stelt minder (strenger) voorwaarden aan de mogelijkheid tot sluiting dan artikel 97 Woningwet. De eisen uit artikel 97 Woningwet hebben tot gevolg dat land met zogenaamde stille of ongevaarlijke hennepkwekerijen niet gesloten kunnen worden. Deze soort hennepkwekerijen veroorzaken totaal geen overlast of brandgevaar. Ook kunnen hennepsteeltlanden niet worden gesloten indien geen sprake is van kans op klaarblijkelijke herhaling. Dit brengt met zich mee dat land van *first offenders* niet per definitie gesloten kunnen worden (zie hieromtrent ook D.M.A. Bij de Vaate, 'Wie hennep steelt, zal oogsten? Toereikendheid van de bestuursrechtelijke bevoegdheden ter ontmoediging van de illegale hennepsteelt', *Gst.* 2010, 7340, nr. 80, pp. 397-398). De wetgever heeft tijdens de parlementaire behandeling van artikel 13b Opiumwet expliciet duidelijk gemaakt slechts onder de voorwaarden gesteld in artikel 97 Woningwet sluiting van hennepsteeltlanden rechtmatig te achten. Indien de wetgever het noodzakelijk vindt om ook deze land te sluiten, is het creëren van een nieuwe wettelijke grondslag of aanpassing van de huidige sluitingsbevoegdheden noodzakelijk. (Michel Vols, m.vols@rug.nl)

Vindplaats

LJN-nr. BN8193

Zie www.openbareorderecht.nl en www.openbareorde.nl